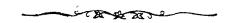
බුඩ වං සය

නෙ ව හ් බුදුන්ගේ ජීවීත කථාව.

පාර්මානසස සඟවලනා අරහලනා සම්මා සම්බුද්ධසස්.



වණිණා සිරසා සමමා සඹුබං පරමාදරා බුබවංසං පවකබාම් ගුඉහණාටඨ කථානසං.

අසරණසරණවූ සරණනත විජිපඤප්රවූ කරුණනිධානවූ තුන්ලොවට නාසකවූ සමයන්සමධූව සම්ඥරාපේ තතමසානන්වනන්සේට උපතමාදර ඇතිසෙන් හකතිපෙමාති භාරාවනනො තතමානයෙන් හස ලොහ කුලාවා රාදීන් විනා සකසා වැද, අණිකථා නසගෙන බූඩවංසය හෙවත් බුදුන් ගේ ජීවිත කථාව සිංහලභාෂාවෙන් රචනාකරන්නෙම්-හෙමනාව ඇසිය සුතු. පූමිසෙහිවූ ඒඒ කාරණයන් පිළිබඳවූ අපනනක ජානකය ආදීවූ යම් ජානකධම්කෙනෙක් ඇද්ද? ඒ ජානකධම්සෝ සියල්ලද ඉතාවූ සම්ඥයන්වශන් හේ විසින් දෙශනාකරණලද්ද හුස, සම්හෙයකින් සණයන් සංසාරසාගර සෙන් එතරකිරීම් අණිකොට ඇතතාවූ තුන්ලොවට නාසකවූ සම්ඥයන් වහන්සේ අනනතවූ සම් බොබසමහාරයක් පරිපාචනයකළේද, ඒ සියල්ල එකතුකොට සංහායනාවට නගන්නාවූ සංහායනාකත්තාන් විසින් යම් ධම් සක් සංහායනකරණ ලද්දේද ඒ ධම්ය ජාතක බම්නම්වේ — එයින් කිහ ජාතක අටුවාවෙහි—

නංනං කාරණ මාගමම දෙසිනානිජුතිමනා අපනනකා දීනිසුරා ජාතිකානි මගෙසිනා. සානිඛය සුවිරං සෂ්ථා ලෝක නිෂ්ථර නත්විකො අනඛනත බොබි සම්පාරේ පරිපාවෙසි නායකො. තානිසඛ්ඛානි එකුජකිං ආරෝඛපබනතති සංගතං ජාතකං නාම සංගීතං ධම්මසංගාහ ඉකතියං.

සම්ලොකෙක නාශක්වූ කකුසද, කොනාගම, කාශපප, ගෞනම, ඉමේ තිු අන මූධදිවාකරයන් පස්දෙනෙකුන්වහන්සේගෙන් පුතිමහිතගෙයින් හ දුකල්පයයි ලද නම්ඇති මේ කල්පයට සාරාසංඛ්‍යකප්ල සුසයනින් මත්තෙ හි සාරමඩනම් කල්පයෙක්වූගේය—ඒ කල්පයෙහි සතරවන අතුරුකප ස ව්ඤිසුනක අව්ඤිසුනක සියලු රහ්නාදියට උත්පත්සභාන්වූ ගතා ශිරි තටාකාරණාතදියෙන් සමලඕකෘතවූ ජඹුම්පයෙහි දෙව්යන්ගේ අලකමන් දෙනම් රාජධානියසේ සදුරමයවූ සුනිකමරණ නැතිගෙයින් අමරයයි කිය නලද දෙව්යන්වැනි නරනාරී සමූහයාගෙන් සමාකිණතිගෙයින් අමරවති තුවරයයි ලද නම්ඇති එක්තරු නුවරෙක්වුසේය, එහි 'සුමෙබිනම් වුාගම මෙන් වාසයකෙරෙයි මහුවනාහි සත්වන **කු**ලපරම්පරාවදක් වා කුලපිළිබඳනෙසුලෙන් නොදම්යහැකිවූ මාතෘ පිතෘ කුලවයෙන් පිරිසී දුවු දුවුවන් සිත්පිස උපදවන්නාවූ අනඟයා පරයන රුපශෝභාවෙන් යුක් නවූ කෘෂි වනිප්ජාද්වූ අන්කීසි කිුශාවකට වෘාචුනනොව් බුාකමණයන්විසි න්උගතමනා ඉජුර් සජූර් සාමසනතිවෙදසද අජිමිනවේදසනා චාතුවේදසද කල්පය වනාකරණය ජෝතිශාසතුය ආදීසභානයනා අනිකුදුලොකසෙහි පැ චති සම්සම් ශාසතුයක්ඇදද ඒසිසල්ලෙහිම කෙලපැම්නියාවු බුාමගුණේ නතමකෙනෙක් වන්නේය ඔහුගේ දෙමවුපියදෙදෙන ඔනුලදරුකාලයෙහි ම කාලණුයාකලානුය ඔහුගේ වසතු රසමාකිරීමෙහි නියුක්ත රාසිවඬාක න ම් අමාතාභෛම අප පුසනකය ගෙන ඊන් රිදී මුතු මැණික් ආදිශෙන් පිරු ණාවූ වසතු ගතිභාවල දෙර <mark>කරවා සාම්න්වගන්ස මේ</mark>ඛනරාශියෙන් මෙට මගනක් නුඹවහන්සේගේ මවුසන්තක බනය, මෙපමනෙක් පිසසන්නක ධනය, මෙපමනෙක් නුඹවනන්<mark>භේගේ ම</mark>ුතුන් මිමුතුන්සන්නක ධනය, නු **ඹවහන්සේගේ සත්මුතුපරම්පරාවකපටත් පැවන**්චන්ණාවු මේ ඛනරාශිය පුණිජන්නනය කලමැනවැයි කීන එකල්හි සුමෙබපණාධිනනෙම මෙසේ ි සිතුසේක — මාගේ මාතෘ පිතෘඅදිකු මේ බනර ස්කොට නබා පරලොව සන්නානු එකමකහවනුවක් පමනවත් කැටුව නොගෙනම ගියාහුය, මාව් සින් චනාභි මේ බනසම්පත් දන්දීම්වසයෙන් **කැටුවම ගෙනයන්ට ව**ටනේ තමබබුාතමණයන්ගේ ගේදෙරට එන්නේයයි සියළුනුවර බෙරහසුරුවා යා **මකයන් සින්ලෙස සත්දවසක් රුවන්පිරු ගඛ**මාවල හැරිදෙර නොවසා දන්දන්ගස්ක, ඉස්බීත්තෙන් මාගේ ස්වාම්දරුවූ ඒ සුමෙඛබොඛසනිසෙ දිවසුවීමානයක්සෙයින් උතුම්වූ මතුමනල්තලයෙහි රනොගතවපලක්බැඳවැ චහිඳුමෙමත් සිතු<mark>තේක — කෙතේද</mark> සත් – එඹා සුමෙවපණ්ඩිතයෙනි නැව**න** නැවත භවයෙහි පුතිසනබ්හුතුනයකිරිමනම් මහත් දුක්වන්නේය, එසේම ලපන්උපන් ස්ථානයේහි ශ්රීරයාගේ ව්නාවේමදදුක්වන්නේය, මමද ජාතිය ස්වභාවයකාට ඇත්තෙම් ජරාව ස්වභාවකොට ඇත්තෙම් චන්ඩිය ස්වභා චකොට ඇත්තෙම් මරණය සවභාවකොට ඇත්තෙම්, මෙසේ ජාති ප්රා චාති මරණ ඇති සසරෙහි දුස්විඳිනා මා වීසින් ජාති නැත්තාවු ප්රා නැ ත්තාවූ වනුබ් නැත්තාවූ මරණ නැත්තාවූ ් එකාන්ත සැප ඇති රානාදින් නැ**වීමක් නැති**නෙයින් **සියිල්වූ ු අම**ෘතමනානිමානය සොයන්ට වටනේයා තුවලයන් මිදීමඇති එක්නිමාන මාශීයකුදු ඒකාන්තයෙන් ඇතිව්ය යුතුය සිසිතුගේක එසින්මත්තෙහිද සිතනභේක් යම්භේ මේ ලොකයෙහිකා සම්භන පීඩාකරණ්ණමු දුකඛයනසන සැප නම්දෙයක් ඇත්තේද එප රිද්දෙන්ම තවය ඇතිකල්හි ඒකවය ව්නාසයට සුදුසුවූ ව්භවයකුත් ඇතිව් යසුනුලා සම්භේ මේ ලොකුයෙහි නොඉවසියහැකි උැෂණයක් ඇතිකල්හි ඒ නැසිසසුතු ජල පවන්ආදි සිහිලසදෙසකුත් ඇත්තේස, එපරිද්දෙන්ම රාගාදී සෙල ශාගනිසංහි දුවන නිමාන ගතුත් ඇතිවි සසු තුස, සම්භේ ලොක සෙහි පමටුවූ ලාමකවූ පාපධම්යක් ඇතිකල්හි ඒ නැසියසුතුවූ කලානවඩු

අනවදාවු කුශලධ්වියකුදු ඇතිවියයුතුය. එපරිද්දෙන්ම ඒඒ පන්ති උපද චනපව්ටුමූ ජාතිය ඇතිකල්හි ඒ පාතියනසන්තාවූ නිව්ානයකුත් ඇතුනේ මයයි නිවන් ඇතිබැව් නිමේසකොට සිතුනේක——එලින් කීත.

යථාපිදුකෙබවීජජනොනසුබහතාමපි විජජනි එවංභලව විජජමාලන විභලවාපිලුවජීනබබලකා.

නවද බුදුන් පහේබුඳුන් හැර සෙස්සන්විසින් නොසවියහැකි නිවීනය ඇතිබැව් මෙසේ අනෙකොපමාවෙන් විනිෂ්ඨයකොට සොයා නබා කාම යෙන් නික්මනොස් ඒ නිවීානය (සෙව්යසුතුබවට නොසෙක් උර්මා නැව නත් සිතුසේක — ගේකෙසේද යන්

. එමා සුමෙබපණුඩිපාගෙනි යම්සේ පුරුෂගෙන් මනත් අසුම්වලෙන්නි ගුඋ ලි කිඵටුවූ ගානුාඇතිව සිටීනම් ඒ පුරුෂයා පස්පිසුමෙන් ගැවසිගත් සි • තීල්පැනින් පිරිත්බෙන විලක් දැක ඒ ව්ලට ඛුස්නට මග නොසොයානම් ශරීරයෙහි නැවරීතිබෙන අසූජි මලසොද, සූඩවෙම්සිනා ව්ලට්බස්නටඋ න්සාහ නොකෙරෙන්නම් ඒඅඥුනපුරුෂකාගේ දෙෂයෙක්මිස විලෙහි දෙ ෂයක් නොවන්නේය,෴එසේම කෙලෙස්නැමති මල පිරිසිදුකිරීමට ස මණිවූ නිවන්නැමහි ව්ලට බැස කෙලෙස්මල පිරිසිදුකිරීමට උත්සහනො කරේනම් එඹා සුමෙඛපණ්ඩිනයෙනි නොප<mark>ගේම දෙෂාම්ස නි</mark>ව**ානන**මැනි ව්ලෙහි දෙෂයක්තොවන්නේ ශ,යම්භේ සොරුන්ව්සින් පිරිවරණලද පුරුෂ සෙක් ගැලව්යන්නට සූදුසුමාශීයක් ඇතුව නිබ්ය**්** ඉදින් ඒ මග නොගේ නම් මාගියෙහි දෙෂයෙන්නොවෙයි, ඒ පුරුෂනාගේම දෙෂසෙන් වන්නේ ය, පිපරිද්දෙන්ම කෙලෙස්නැමති සොරුන් ව්සින් පිරිවරණ <mark>හෙවත්</mark> වට නොට සිසාරාගන්නාලද පූරුෂයෙක් ඇත්නම් <mark>ඒ පූර</mark>ුෂයා <mark>කෙලෙස් ස</mark>තු රන්ගෙන් ව්නිථමුකයාවූ නිවානමාශීය ඇතුව තිබ්යද් ඒ මගතොයේනම් ඒ පූරුෂයාගේට දෙෂයම්ස හිමානමාගීයේහි දෙෂයෙක් නොවන්නේය— ු සම්භේ චනගියසන් ුපීඩිනවූ පුරුෂයෙක් සම්චනයි වෘප<mark>සමන</mark>ාක<mark>ිරීමෙහි ද</mark> ණුවූ බෛදාහචා රියෙක් සම්පයෙහි ඇතුව සිටියදී ත් ඒ බ<mark>බෙදහ</mark>චාරියාකරා පැමින චනගීාටනිසි පිළියම්නොකරචානම් ඔහුගේ **දෙෂසම්සවෛ**දසාචාර සාගේ දෙුෂයෙ ්නොවන්නේප**෴**නිපරිද්දෙන්ම කෙලෙස්නැමහි ව**ා**ගි සෙන් පීඩ්හවුසණිනෙම⊷ කෙලෙස් වෘපසමනයට සමණිවු නි<mark>වන්නැම</mark>ිනි ආචාරින් භේවනය නොකරේනම් ඒ පුද්ගලසාගේ දෙෂසම්ස නිවන්නෑම ති ආචාරින්ගේ දෙමගෙක් නොවන්නේස ෴ එසින් භින.

සථාගුථගබනා පුරිසො නලාකං දිසවාන පුරිනං නගවෙසනි නංනලාකං නදෙසො නලාකසසමො.

නවද වච්ඡාතුම්යෙහි පහරණලද මලමුවුයෙහි කිසි ආලයක් නොකොට නින්දියොට සතුපුරුපයෝඑය රෙදිකොනදවටා ගෙනුගෝ හිනෙන්තෝගෙ නතොසෙද්ද එපරිද්දෙන්ම මා විසිනුන් මේ කුනු සැරිරයෙ හිආලයක් මැදහත්කමක් නොකොට දමා නිවන්පුර සායුතුය නවද සම්භේ නාව් කසෝ දිරා දැදුරුව උදකොත්ගනවන ප්රා ප්ණේණ නැව් හැරදමා සෙද්ද එසේම මා විසිනුන් නවදෙරකින් වැගෙන කුනු ඇති මේ සැරිරය හැර නි වන්පුර යායුනුය නවද සම්භේ පූරුෂයෙක් නොයෙක් රත්නයන් ගෙණ සොරුන්හා සමග යන්නේ තමාබග් රත්නයන් සොරුන් කෙරෙන් න සිදෙයන හයින් ඔවුන්හා නොගොස් නිරුපද මාශීයකින් යේද එසේහෙ සින්ම මා විසිනුදු සොරුන්වැනි මේ සැරිරය හැර යායුතුය ඉදින් මේ සැරිරයෙහි නෘෂණාවකෙලෙන්නම් කුසල්නැමති රුවන් නස්නේය මරු නිරු නිත වන්නැමති නගරයට සා යුතුමයයි සිතුසේක එයින් කිත.

සථාපි කුනපං පුරිබසා කමණධ්බබං ජීගුවජීයං මොවසිනා නගවෙජයා සුඛ්ඛසරී සයංවසි—මප —

මේ ආදී අනෙකොපමාවෙන් ගිහිගෙන් නික්මෙන්නට සුදුසු අණී සිතින් සලකා තමන්ගේ පුමානාතිකාන්තවූ බනරාශිය සට හි කුමයෙන් සාවකා දීන්ට දන්දී වසතුකාමකෙලකෙනමස කැර අමරණම්නුවරින් නික්ම තුද කලාව හිමවන ධම්කනම් පම්හය නිසා පවදෙ නම්නිර්මුකන පන්සලක් හා සක්මන්මඑවක් මවා කාමචඡණදීදී පවනීවරණ ධම්යෙන් වෙන්වූ පවා තිඥ අපටසමාපතති උපදවනු පිනිස ඒ ආශුම පුදෙශයෙහි නවදෙන සම න්නාගතවූ සාවක සුගලය කැර වාදශ ගුණ සමන්නාගතවූ වාක් විවරය හැද සෘම්පුවුජාතවෙන් පැවිද්වූහේක මෙසේ පැදිවූ නැනැත්තේ අවෙ දෙ සමේපුවුජාතවෙන් පැවිද්වූහේක මෙසේ පැදිවූ නැනැත්තේ අවෙ දෙ සාම්ලයට එළඹ ඛානෳයෙන්කලාවූ සියළු හොජනය කැර පුවෘතතඵල හොජනයකාට නිසදසභාන දාංකුමනවසයෙන් විශ්‍යිකිරීමෙහියෙදී සත් දවස ඇතුලෙහිම අවෙසමාපනහි පවානිසැලාහීවූසේක වෙයින් කින.

එවාහංචිතනයිනාන නෙකුකොටිසනංධනං නාථානාථා නංදනාන හිමවනනමුජාගමී—පෙ—

එසමයෙහි අව්දාහනැමහි අනිකාරය නසන්නෑවූ සධම්නැමහි පුදීපා ලොකසකරන්නාවූ සම්ලෝකශාගට නොනතිකරවූ දීපඬ්කරසමයක්සමබූ දුරජානන්වනන්සේ ඊට පුළීභාගයෙහි අනල්පකල්ප කොට්සනසශයෙහි දුනාදී සමහිංශන් පාරම්ඛම්යන් පූරා රමාවතිනම් රාජධානියෙහි සුමෙඛ නරපතින්නිසා සුමෙඛනම් බිසවූන්කුස පුතිසනබ්ගුකනයකොට වලාපටල සභින් නික්මූනු පූණිණුවාලමණඩලයක්සෙයින් මවුකුසින් පුසූතව දශ දික් ව්ලෝකනයකොට උත්නරදීශානිමූඛව සිංකනාදකොට කුමයෙන්වැඩි හංසය කොමාය මසූරාය සන නම්ඇති තුන්පායෙහි ලකුගෙනන්නාටක · සහුින්හා සමග රාජානිුසම්පත් අනුභවකොරෙමින් ල*ෟ*ෂයක්අවුරුද්දට ආසූ වැස පදුමනම්දේවීන් කුසින් වුසහකඛනුම පුත්රුවනක් උපන්කල්හි ජරාජිණේණි වසාධි මුතසංඛ්යාත දෙවදිනයන් තුන්දෙනා දක සසර කල කිරී නැවත පුවෘජ්ූිත රුපය දැක මේලෙස කෙරෙමිහි සිතා අලංකෘතහ සත්තබන්බාහිරු එව එහේ සින්ම සහි ාසුදහක් හසරි කට නිවාහිරු එවුර ජදරුවන් ව්සින් පිරිවරණලදුව මහත්වූ රාජාලෝකගෙන් මහතිනික්මන් නික්ම පැව් දිව අනුව පැව්දිවු කෙලක් පමන භිඤුන් විසින් පිරිවරණලදුව දශමසක් මුළුල්ලෙහි දුෂකර කිුයාකොට අනෳතර දුණිඟනාවවීසින් පිලිගන්වනලද දිවමජස් පුනමියත කලනුම්රපාසගවලද, සල්වෙනෙහි දිවාවිතරණයකොට පුනනු ජීවකොපනිත කුපුමමුෂ**ී පුති**ගුහනයකොට පුලීලනම් බොට් වෘ ණමුලගෙහිදී සමාාක් සබඹාධී ඥ,නාල සමධ්ගමයකොට බොධීදැම සව ම්පයෙහිම සථා කුමයෙන් සදන සපතාහාති කුානතකොට සූනඥ රාම ශෙතිදී ඛම්චකුය පවත්වා සුමහලය නිස්සය සනනමින් පුසිඩ අනු ලු වක දෙදෙනකු වහන්සේකා සමග හැමකල්හි චනුරාශුවයන් සමයකල සාරලණයක් පමන සමීන ලාවකයන් විසින් පිරිවරණලදුව සාගනනම මහාතෙර කෙනෙකුන්ව්සින් උපාභානකර්ණු ලබමින් නඥය සුනඥය සන අගුලාව්කාදෙදෙනෙකු ව්සින් සමබ්ගත ශාසනය ඇතිව සථාකුමයෙ න් සැරසරණිසේ රමා <mark>නම්</mark> නුවරට පුච්ෂටව කෙලශාගනින් තැවුනාවු ජනයන් ව්සින් ඛම්කථානැමුහි අමෘතරසධාරාගෙන් සිහිල්බවට පමුතුව මින් සුදශීනමහච්හාරයෙහි වැඩවදුරණසේක.

මෙසේ සම්ඥයන්වහන්සේ සුදශීනමහව්හාරයෙනී වැඩවසනසේකැයි යනු ඇසු රඹගන්නුවරවාසි ශුඛාවන්න ජනයෝ ගඳදම්මල්පහන් ගත්අත් ඇතිවබුදුන්කරා එළඹ පසහපිහිටුවා වැඳ සුවදමල්ආදියෙන් සුද, බන අසා ගැන්නමුන්කෙරෙහි අනුකම්පාවේන් සෙටදවසට ඉවසා වද,රන්නේසහි ආ රාධනාකොට නුවරටකොස් දෙවෙනිදවස් මහදන් සරහා නුවර අලංකෘත කොට නැවත බූදුන් වඹනාමාගීය සරහන්නාවූ උදකයෙන් හිනනස්ථාන හයහි පස්පූරවා සමනලාකරමින් රීදී පටක්ණේ වැලි අනුට ලද පස් මල් ඉසිමින් නානාව්ධ විච්තු වසතුයෙන් ධජ පතාක නනවමින් ක දලි නොරණ පුන්කලස පන්ිනි ආද්ය සදමින් සිට්යාශුය, එසමයෙහිසුමෙබ තාපසයන්වහන් ෙත් උන්වහන් භේගේ ආශුමපදයෙන් උද්ගතව මාශීය සරහ ම්න්සිට් ඒ මනුෂෳසන්ගේ උපරිභාගයෙන් ආකාශ චාරිව යනභේක් කුටු පහටු සිත් ඇති ඒ මිනිසුන් දැක කාරණකිම්දෙනොයි වීමසනු පිනි ස ආකාශයෙන් බැස එකත්පසෙක සිටිසේක් එඹා උපාසකවොරුන් මේ මානීය නෙපිකවර ක්හට අලංකෘත කොට සරහව් ද හි ඒ මනු ෂය ප්රෙන්ව්චාල ණේක, ඒ ඇසු ජනයෝ කියන්නාහු සවාම්වු සුම්ම**ගිපණ**ඩිනයන්වනන්ස නවනොදත්සේස්ද දීපඕකරනම් දශබලබාරීම ඒ සළීඥයන්වශන්සේ සම්ඥතාඥින පදපුාපත්ව පවත්වනලද උතුම්වූ බිම්එකුය ඇතිව ලෝකා හිවෘතිසපිනිස ඉාමිනිගමාදිසෙහි සැරිසර්ණිසේ අපගේ නුවර සුද්ශීන